

[Ingomar Petersen.]

boligsektor. Det radikale venstres principielle standpunkt er, at vi fremover må have et frit boligmarked, men vi erkender også, at det er nødvendigt at få indført en styringsmekanisme, ikke mindst af samfundsøkonomiske hensyn, for boligmarkedet; og før folkettinget får indført en vis styringsmekanisme, vil det nok være betænkeligt at gå ud i et helt frit boligmarked. Vi er også enige om forligspartierne imellem, at det må være over realkreditinstitutterne, altså over en styring af økonomien i byggeriet, at vi må indføre denne styringsmekanisme. Vi erkender, at det er vanskeligt, men vi håber, at vi også her kan nå frem til en løsning.

Fremskridtspartiet synes, det er forkert at fastsætte et bestemt mål for boligbyggeriet, ifølge hvad hr. Kjærulff-Schmidt her udtalte. Det lyder jo helt fantastisk, at man kan komme med en sådan udtalelse, hvis der virkelig skal være styring og planlægning af byggeriet, hvis virkelig byggeindustrien, håndværkerne, skal kunne tilrettelægge deres arbejde på en for dem fornuftig økonomisk måde, og vi virkelig også skal have styring på samfundsøkonomien. For boligbyggeriet og hele den offentlige bygge- og anlægssektor har jo en kolossal indflydelse på vor samfundsøkonomi. Det har vi måttet erkende mange gange, for hver gang det kniber lidt, skal man altid ind og begynde at regulere på denne sektor, og det har jo vist sig igennem mange år, at det ikke har været en særlig heldig måde at løse samfundsøkonomien på at regulere bygge- og anlægssektoren op og ned i siksak. Det er mig uforståeligt, at fremskridtspartiet kan fremføre sådanne synspunkter.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi er nået frem til et byggeri i de kommende 4 år på gennemsnitlig 40.000 lejligheder, de 8.000 i den almennyttige sektor og de andre 32.000 i den private, og jeg tror specielt, det er rigtigt, fordi der her er tale om nybyggeri. Vi har jo i de senere år grundet velfærden overhovedet kun interesseret os for nybyggeriet. Man har totalt glemt, at der i dette land er en ældre boligmasse, som virkelig ved en modernisering og ombygning kan forbedres, så man kan få nogle virkelig tidssvarende boliger ud af det. Men i stedet for at interessere sig for hele dette problem, har man

udelukkende interesseret sig for nybyggeri. Og hvad er resultatet blevet? Resultatet er blevet, at lejlighederne i mange bycentre står tomme, der er snart ikke andet tilbage end nogle butikker i stueetagen, alt andet er fraflyttet. Det miljø og den trivsel, der har været i disse byer, hvor der var en blanding af erhvervsliv, butikker og beboelse, er totalt væk. Folk er blevet tvunget ud i omegnskommunerne, i betonbyggerier, hvor de simpelt hen ikke har følt sig særlig godt tilpas. Man har glemt, at der var muligheder for at beholde folk, hvor de egentlig gerne ville bo, i den ældre boligmasse, fordi man overhovedet ikke, specielt fra ejernes side, har interesseret sig for at gøre noget ved den. Jeg har set eksempler her i København på ejendomme, hvor der ikke har været rørt en finger i de sidste 20 år, hvor pudset falder ned af væggene, hvor gelændere på trappegange er klistret sammen med tape. Intet er der gjort. Man har ikke interesseret sig for det. Nu tror jeg, at man fremover virkelig vil interessere sig herfor og gøre noget ved dette, og hvis man så koncentrerer sig om et nybyggeri på 40.000 boliger, så er jeg helt sikker på, at vi er nået ind på det, der er en fornuftig tilrettelæggelse, en fornuftig styring af denne sektor.

Jeg synes, det er dejligt, at vi nu har fået indført forkøbsret og tilbudspligt, og det er jo i allerhøjeste grad en fordel for lejerne. Det er ufatteligt, at fremskridtspartiet kan gå imod en sådan retfærdighed over for hovedparten af landets befolkning, men det viser også ganske klart, at det kun er en eneste befolkningsgruppe, dette parti, når det kommer til stykket, har interesse i at varetage interesserne for. Det er kapitalinteresserne, det er grundejernes interesser uden lige, og så går man imod beboerdemokrati, kalder det en narresut og kritiserer det meget stærkt. Det er for mig simpelt hen ufatteligt. Jeg kunne forstå, hvis fremskridtspartiet under forhandlingerne var kommet med forslag til en endnu større forbedring af beboerdemokratiet, så kunne jeg respektere dem; men ikke ét ord har man hørt derom. Man går simpelt hen bare imod. Og så er det efter min mening utilstedeligt med en uberegtiget hetz mod de almennyttige boligselskaber, som i stor udstrækning og for hovedpartens vedkommende har udført et enestående godt og uegennyttigt arbejde for